

[Ivar Hansen]

en harmonisering af skatter og afgifter i forhold til EF. Vi er fast overbeviste om, at der et stykke vej bliver behov for harmonisering.

Læg mærke til, hvad de øvrige EF-lande gør for øjeblikket! På en række områder kan vi se, at de sænker erhvervsbeskatningen. Vi vil være godt tåbelige i Danmark, hvis ikke vi har øjne helt åbne for de perspektiver og sikrer, at danske virksomheder ikke afskattepolitiske årsager kommer meget stærkt i klemme i forhold til de øvrige EF-lande, der er klar over, hvad fri konkurrence betyder, også i forhold til omkostningerne.

Se, hvad nordmændene og svenskerne gør for øjeblikket! Se på den interesse, der for øjeblikket er i svensk erhvervsliv for danske virksomheder med hensyn til at købe sig ind! Det tolker jeg som et udtryk for, at svenskerne har set, hvad det er, der åbner sig her. Jeg håber ikke, at vi i Danmark kommer i den situation, at vi bliver efterladt på perronen, fordi vi ikke i tide har taget de fornødne initiativer og beslutninger, primært i forhold til erhvervslivet.

Et andet politisk og økonomisk hovedområde, der også har præget den offentlige debat ganske stærkt i den seneste tid – og med god grund – er det danske skattetryk.

Det er rigtigt, at vi har et højt skattetryk i Danmark. Vi har vel nærmest verdensrekord eller noget i den stil. Det erkendte statsministeren. Vi er i Venstre enige i, at det er en god idé at tage sit politiske udgangspunkt i realiteterne, som de er. Men i den forbindelse skal man huske, at der var et kæmpestort hul i statskassen for 5-6 år siden. Det hul er der ikke længere. Derfor kan vi nu koncentrere os om andre områder, nemlig om at få skattetrykket ned.

Statsministeren siger, at der er behårede forudsætninger, og jeg vil selvfølgelig sige det samme, for det er der. Hele spørgsmålet om at få sænket skattetrykket hænger i høj grad sammen med, om der her i Folketinget er vilje til at sænke de offentlige udgifter. Er den vilje til stede, kan vi gå den rigtige vej. Er viljen ikke til stede, ser det sort ud. Efter min opfattelse står vi her over for en bunden opgave. Skattetrykket kan ikke vokse yderligere, skattetrykket skal sænkes. Det er en bunden opgave for regeringen.

Jeg mener, det er en bunden opgave også for et flertal i Folketinget at sikre, at det kan finde sted. Usundheden i det danske samfund får i alt

for høj grad lov til at trives, hvis ikke det sker. Derfor er mit bud også, at de 11 mia. kr., som regeringen har foreslået i finansloven for 1989 i besparelser, i realiteten er et økonomisk mindstemål. Det er alene det mål, der er nødvendigt for at sikre, at skattetrykket til næste år ikke stiger yderligere. Derfor skal dette mål nås.

Vi er i øvrigt også af den opfattelse i Venstre, at et emne som brugerbetaling var svært at diskutere for blot få år siden; det var et skældsord. Hvis man brugte udtrykket, var man nærmest asocial af holdning. I dag kan man heldigvis bruge udtrykket brugerbetaling. Det vil glæde os meget, hvis den forståelse breder sig også her i Folketinget, at brugerbetaling – det at sætte pris på en offentlig ydelse – i større omfang vil blive uomgængelig nødvendigt som et led i at få styr netop på de offentlige udgifter.

Det, der også på en central plads i åbningstalen er blevet nævnt om opsparingspolitikken, er korrekt. Vi har sagt det i mange år: Vi har brug for en større privat opsparing. Den private opsparing er vokset på det sidste. Det er godt, men det er ikke nok. Men der er nogle forudsætninger, der skal klares. Hvis vi vil gøre os håb om at få en større privat opsparing, er det en forudsætning, at de, der sparer op, ikke straffes. Der har igennem mange år været en tendens til, at de, der brugte alle pengene, i realiteten blev belønnet. Den tidligere regering, firkloverregeringen, tog fat på dette spørgsmål, og det var godt. Vi skal have taget flere skridt i den retning.

Jeg har i øvrigt noteret mig med tilfredshed, at regeringens opsparingsudvalg tilsyneladende er på vej med forskellige initiativer, der kan sikre flere incitamenter til den private opsparing. Her er det klart, at det, der hedder opsparing til pension, selvfølgelig må springe stærkt i øjnene, fordi der er et behov for det, og fordi det er et stort område, og fordi mange i givet fald skal deltage. Det er vi tilfredse med, og det er udmærket, at man taler om det som et led i trepartsforhandlingerne. Men jeg vil gerne sige meget klart og tydeligt for det første, at en sådan reform ikke må gå ud over virksomhedernes konkurrenceevne, for det andet, at man ikke skal regne med vores bistand til at lave en stor, ensartet forkromet løsning, som er obligatorisk for alle, og som vil sikre nogle få personer i fagbevægelsen en stor og afgørende indflydelse på investeringerne i det danske sam-